

A gyűlölet hazugságai és az igazság

A meggyalázott nemzeti Magyarországs vezetői Macartney megvilágításában

DR BÁRDOSY LÁSZLÓ

Macartney: The Hungarian foreign minister who had to swallow the mouthful of British hypocrisy was no longer Csaky . . . He died on 27th January.

The next day László Bardossy was appointed to succeed him.

Bardossy was a man of conspicuously brilliant intellect. At school he had been the typical prize boy, always at the top of his class, and his invariable success seem to have engendered in him a sovereign contempt for those less brilliant than he . . .

All his life he suffered from severe gastric trouble, to which in his late years, disease of the kidneys was added. This did not, however, prevent him from being, when he chose, the most charming of companions, of a polished and witty conversation which it was a delight to enjoy.

In England he was probably the best representative whom Hungary had in the inter-war period, and in Bucharest . . . he was a conspicuous success . . .

His consistently dignified bearing, which contrasted so strikingly with that of his accusers, made him for a brief while the most popular man in Hungary; and his last words when—having refused to appeal for mercy—he stood facing the firing squad: "God deliver Hungary from these bandits," passed from mouth to mouth.

It was Bardossy's fate to commit Hungary more closely to Germany than any other Hungarian Minister President except Imredy . . . Yet he was not pro-German in the ordinary sense . . . He was certainly not one of those who wanted to link Hungary to Germany on internal political grounds . . . his ideas on the subject, such as they were, were totally devoid of any tinge of Right Radicalism.

He seems to have entertained even more than the measure common to his class, a horror of Bolshevism. It was precisely the same motives as Teleki when he made concessions. If he went further than Teleki in both fields, this was not because his sympathy was greater, either for Germany or for Nazism, or for anti-Semitism, a question towards which he was rather indifferent.

When Kallay paid him (Bardossy) the customary courtesy visit, he warned him, that he was "leading the country into a catastrophe" since everyone knew his views. "He would lose the friendship of Germany, without gaining that of England, which was committed to Russia and the Little Entente."

*

Macartney professor könyvéből idézzük angol eredetiben és adjuk fordításban Bárdossy Lászlóról a következőket:

Az, akinek le kellett nyelnie egy jó adag angol kétszíniséget, már nem Csaky volt a külügyminiszter. Ő meghalt január 27-én. A következő nap Bárdossy Lászlót nevezték ki utódlának.

Bárdossy feltűnő és ragyogó szellemi képességekkel rendelkezett. Az iskolában tipikus mintafiu. Állandóan első az osztályban. A folyamatos siker lenyűgítő fejlesztett benne azokat, akik tehetségben mögötte maradtak. Erős ambíciója ember

volt. Magyarországs külügyminiszteri székét tűzte ki célul magának.

Egész életében súlyos gyomor- és veserógiával küzdött. Élete utolsó éveiben ehhez még vesetaj is járult. Ennek ellenére, ha akarta, a legelbájozott társasági lény volt. Szellemes és szellemes társalgását mindenki élvezte. Angliában, — a két világ-háború között, ő tekinthető a legjobb magyar képviselőnek . . . Bukarestben is átütő sikert ért el.

Az a következetesen méltóságos magatartása, mely oly szembeszökően ütött el népbírói vádlótól, (akik elő Himler szállította. — A szerk.) egy időre legnagyobb emberre tette Magyarországon. A kegyelemért való folyamodást megtagadta. A kivégző szakaszal

szembe nézve, utolsó szavai a következők voltak:

"Isten óvja meg Magyarországot ezektől a banditáktól."

Utolsó szavai szájról-szájra jártak. Bárdossy végzetének tekinthető ama tény, hogy Imredyt kivéve, valamennyi miniszterelnök között, a magyar-német kapcsolatok kimélyítéséért a legtöbbet tette. Németbarátoknak azonban a szó közönséges értelmében tekinthető nem volt. Minden biznnyal nem számított azok közé sem, akik szerettek volna Magyarországot belpolitikailag, Németországhoz kötni. Elgondolással a tekinthető teljesen nélkülöztek a jobboldali radikalizmus minden iránylatát.

Társadalmi osztályának baliszvismos irányú utódlata, nála még fokozottabbnak tekinthető.

Ha valami engedélyt tett (t. i. a németek és a jobboldali felé), ugyanazok a motívumok vezették, mint Telekit.

Az a körülmény, hogy mindkét területen tovább ment Telekinél, sem német- vagy náciizmpatiára, sem pedig antiszemizmusra visszatér nem vezethető. Az utóbbi kérdés tekintetében meglehetősen közömbösséget mutatott.

Kállai Miklós, a miniszterelnöknek szóló udvariassági látogatása alkalmával, figyelmeztette Bárdossyt, hogy az országot (németellenes) magatartásával romlásba vezet. Németek ugyanis mindenki ismeri. Elveszítik Németország barátságát anélkül, hogy az oroszok és a kisentente felé lekötött Anglia barátságát meggyernék.

(Folytatjuk.)

A gyűlölet hazugságai és az igazság

A meggyalázott nemzeti Magyarországs vezetői Macartney megvilágításában

II.

Finally, although never moved by thought of personal advantage, he was not unswayed by personal prejudice in favor of old comrades and supporter, but also against persons whom he believed to have shown antagonism to himself or his family . . . Horthy did his best according to his lights . . . certainly, his illumination was no new-fangled, high powered neon-lamp . . . Not that he was at all a fool: those who rated his qualities of mind very low must find it difficult to explain why his rapid rise to high rank in profession in which both his Hungarian birth and his non-aristocratic antecedents were distinct handicaps.

He possessed a good enough native wit . . . but he was not "intellectual" . . . His life's objective and his moral duty as Regent were, then, as he saw them, quite simply to work for the liquidation of those experiments (first communism) and the putting of things back on their proper and sure foundations. In terms of foreign policy this meant integral revision, including an outlet to the sea . . . Talk about ethnic frontiers or new principles seemed to him simply perverted phrases like "national self-determination" just not to apply.

His solution for the domestic problem was just as simple: the Government of Hungary should be put back into the hands of its traditional ruling class . . . he never doubted that there should be rulers and ruled. The two criteria which he kept in mind when choosing a man for an important post were that he should be a good Hungarian and that he should be a gentleman. Democracy qua government of the people by the people was not a term which he understood. Socialism was a Jewish heresy, and anyone could see where it led — to putting Hungary under the rule of scoundrels like Bela Kun and Tibor Szamuely. Bolshevism was a power of evil to be rooted out at any cost; if necessary, at the cost of blood . . . He was never a truly "Right Radical" — either for good or ill. He differed from the Right Radicals on both the great shibboleths of Hungarian politics, the land question and the Jewish question. On the former, he was a complete diehard . . . because there was not enough land to go round.

Horthy sohasem volt szélső-jobboldali!

A szélsőjobboldaltól, a magyar politika két nagy jelzaványa különbözött: a földreform és zsidókérdésben. Az előbb tekintetében megengedhetlenségig mutatót... (Nem is rendelkeztek annyi földdel, hogy mindenkinek jusson.) Másrészt a nagypárti és keresztény sem pártállású fel. Eddig azonban még nem született olyan ellenségnél, aki ezt kifogásolta. A kritikások kíváncsiak a művelést tartották volna fel, magukét a "demokratikus jogok" védelmébe ajánlva. A zsidókérdés tekintetében, teljes ellentétbe került az általános nézetet, hogy a világháború és a bolsevizmus azonosak, a kommunizmus volt az és nem a zsidóság, melyet el akart törölni... Azzal a zsidó ti-

He was against the Right Radicals also on the Jewish question . . . But even if he made the common identification of World Bolshevism and World Jewry, it was Bolshevism, not Jewry, that he wanted to wipe out. He had, it is true, no sympathy with the type of Jew whom the Hungarian anti-Semitic Press loved to depict: the skulker, the usurer, the racketeer, and the black marketer. But he was no racist, freely admitting that there could be, and indeed were, many good Jews who were also good Hungarians. These he regarded as entitled to treatment in accordance with their own conduct, and was prepared to protect them against injustice as vigorously as he had saved Hungary from the evil Jews in 1919. Advancing years, if nothing else, turned him more conservative . . . Gombos, his personal favorite, disappointed him, and by the time Imre dy came he had neither sympathy nor understanding left for either the good or the bad sides of the younger generation's programme.

His trusted advisors were by now (This became very pronounced in the 1940's.) mostly aristocrats or near aristocrats, almost all the men of his own generation . . . So it came about that not only for Jews but also for Liberals and even Socialists Horthy's Conservatism became, in the end, their strongest shield and defense, and Horthy's Hungary . . . distributed the first thorough going counterrevolution against the Left, was from 1940 to 1943 almost the Continent's last refuge for Jews and the last country within the orbit of the Axis to allow the existence of a Social Democrat Party; and that precisely in the years when Horthy's personal power was almost absolute. And it was the Right and not the Left which revolted against him at the last . . .

In the late 1930's and early 1940's; there was in Hungary no stouter opponent of Germany's then leaders than Horthy, and during the war, perhaps not a man within the whole ring of "Axis dominated Europe" who gave them more headaches than he . . . But by this time he had also come to dislike what Nazism represented . . . Both its extreme and anti-Semitism and its social extremism repelled him.

gressal, melyet a magyar antiszemita sajtó lefestett, nem rekonstruált. Tehát az uszításokkal és felkeltési igyünkkel. De nem állt faji alapon. Nyíltan hirdette, hogy akármely jó zsidó is, akkó jó magyarok is egyúttal. Viselkedésükhöz mért bánásmóddhoz való jogukat elismerte.

Az igazságtalanságokkal szemben kész volt megvédelmezni őket.

Olyan tüzesen, miként Magyarországot 1919-ben megvédte a zsidó gonoszaitól.

Ezek múltával mind konzervatívabbá vált... Gombos, személyes kedvence, esakélet okozott. Imre dy idejében, a fiatal generáció programja iránt már semmi vonzalmat nem mutatott.

Tanácsadói ekkor arisztokraták, vagy félarisztokraták lettek. (Ez hangulatszavattá vált az 1940-es években.) Legtöbbjük az ő generációjához tartozott.

Horthy konzervativizmusa így nemcsak a zsidóknak, de a liberálisoknak és szocialistáknak is, legerősebb védelmezője és pajzsa lett.

Horthy Magyarországa . . . (a bal oldal elleni legelső ellenforradalmárok), 1940-1943-ig

a zsidók utolsó kontinentális menedéke és mentővára volt. Az utolsó ország a "Tengely" érdekszférájában, mely eltúrte a szociáldemokrata pártot. Minder azokban az években, mikor

Horthy hatalma majdnem korlátlanul jutott kifejezésre. Végzetül a jobb- és nem a baloldal szolgált fel ellene . . .

A korszak 1930-as és az 1940-es évek elején, Németország vezetői iránti ellenséges érzületben, Magyarországon Horthy vezetett. Később, a "Tengely" uralta körön belül, málnál senki sem okozott több fejfájást a németeknek. Ebben az időben már semmit sem szeretett, ami a náciizmussal kapcsolódott. A zsidóséges antisemitizmus és a nemzeti színezetű szocializmus egyaránt visszariasztotta.

Macartney könyvének nagybányai vitéz Horthy Miklóssal foglalkozó teljes szövege, annak terjedelme miatt, nem közölhető, nincs annyi helyünk. Ideértük azonban erősebb és hibái felsorolásának lényegét.

Macartney könyvében nem az összehasonlítás eszközeit használja, hanem az individuális értéke-

ket. Egy államfő silya, vagy silytalansága azonban csak akkor domborodik ki valójában, ha személyét a külföldi kortársak (államfők) silyával összehasonlítjuk. A kortársakkal való összehasonlítás után nyugodtan lemondhatjuk, hogy szellemi nivóban, ítéletképességben nem maradt el azok mögött. Férfiai erőnyekben pedig magasan feleltük állt. Az egyén erkölcsi értéke ez esetben az államfő értékét is emelte egyúttal.

Horthy Miklós nemcsak Hitlerrel, de először

a kommunizmussal szemben épített frontot. Mégpedig magyarjalval, elsőnek a világon.

Ha kortársai csak megközelítőleg tudták volna azt, amit ő hitt, akkor a hitték volna amit ő hitt, akkor a hitték ma nem nézne, a Szovjet álltal fenyegetett, borzalmas jövő előbe. Kortársai között talán ő követte el a legkevesebb tévedést. Magyarországot pusztulásáért a felelősség nem terbeli.

A Világ és Magyarország pusztulása, kortársainak hüme.

Vitéz nagybányai Horthy Miklósnak voltak hibái (Nyennek tekintjük pl. az 1944. okt. 15.-ét), de voltak, mégpedig többször, erősei is. Ha valaki személyét, történelmi környezetben követi, kiábrándító eredményt nem kaphat.

Végezetül: Szellemi és erkölcsi alacsonyrendűségben fulladó törpékhez kéccsalan verekedések, utcai pofozkodások ilenek és nem államfők, konghai nivón való mérlekedése.

Mondanunk sem kell, hogy a fenntelt megállapítások sem a tárgylagos hangú Macartney-re, sem a nemzeti érdeklő magyarságra nem vonatkoznak.

TELEKI PÁL GRÓF

Teleki was a man of very wide and deep culture. An acknowledged master of his own profession — geography and cartography — he was also deeply read in the history and sociology of many lands. He spoke half a dozen languages fluently and was an extremely brilliant lecturer. He was a very devout Catholic. . . . Teleki loved his country and his fellow-countrymen with a deep and devouring passion, and lived only for their service; but in his social and political philosophy the crudities of nationalism were tempered and refined by his deep Christianity. . . .

In a certain sense he was a racist, in that what he cared for above all was the Magyar people. Yet he rejected the idea of ethnic frontiers for Hungary, because he held history to teach that no political formation could survive in the Middle Danube Basin unless its frontiers coincided with the natural frontiers of that area. Nature, by creating that area a geographical unity, has imposed on it the necessity of political unity, and any attempt to give it any other form of political organization, being contrary to nature, carried the seeds of its own destruction within it.

He thus regarded integral revision as a postulate both of Nature and of the survival of the Magyar people, and most of his life's work was devoted to this cause . . . he was absolutely and sincerely opposed to any aggressive or unjust treatment of the non-Magyar population.

Teleki rendkívül széleskörű, mélykultúrájú ember volt. Szakmájában — földrajz és térképészet — elismert szakértelmű, sokoldalú jártas sok ország történelmében és szociográfiájában. Folyékonyan beszélt féltucat nyelvet és pártatlanul briliáns előadó volt. Meggyőző és hűvözés hírv katolikus.

Teleki szerette huzáját és honfitársait mély, emésztő szeretettel s csak azok szolgálatainak állt; de szociális és politikai filozófiájában a nacionalizmus nyomasztó mély keresztényisége finomította és szűkítette. . . . Bizonys értékelben faji alapon állt, amennyiben a magyar volt az amivel mindenekelőtt törődött.

Mindazonáltal visszautasította Magyarországs néprajzi határait,

mivel azt tartotta, hogy a történelmi tanítás, hogy a Dunamedényben semmiféle politikai alakulás nem tud tartós lenni, csak ha politikai határai egybeesnek e terület természetes határaival. Mivel a természet ezt a területet egységessé alkotta, szükségessé tette a politikai egységet és minden másformájú politikai forma, ellentétben lévén a természettel, magában hordja a pusztulás csiráit.

Igy a teljes revíziót egyaránt a természet és a magyar nép fennmaradása követelményének tartotta

és élete egész műve ennek a munkának szolgálatában állott. . . . Abszolút és őszintén ellene volt a nem magyar népességgel szemben minden agresszivitásnak, vagy igaztalan bánásmódnak, vagy erőszakos magyarosítási törekvéseknek.

A gyűlölet hazugságai és az igazság

A meggyalázott nemzeti Magyarország vezetői Macartney megvilágításában

IV.

In the light of the later events, it is curious to recollect that Imre dy owed his appointment largely to the belief that he was Liberal and "Western" in his outlook and would act as a barrier against the extreme Right. Yet this is undoubtedly the case; although a second, very important consideration was that Imre dy was a Catholic, and a sincerely believing one at that; and with the great Eucharistic Congress pending, at which the Hungarian Minister President would have to undertake important official duties, it was extremely desirable to have in that position a man who would fulfill those duties devoutly and sincerely. But the other consideration was even more important. Imre dy's case was pushed, on those grounds, by the Regent's advisers, Bethlen, Count Karolyi and others.

It is also interesting that according to one witness at Imre dy's trial the "Exist" group of the Government Party raised objections to Imre dy (although he was himself an Exist) as being too liberal, anti-German, too close with certain Jewish bankers and also, as himself being a banker, insufficiently interested in protecting Hungarian agriculture. The Regent, however, was influenced in Imre dy's favor precisely by his English sympathies and convictions.

Himler keresztényellenes támadása

Macartney, Imre dy Béla előtt tárgyalás megállapításai után "átadják a szót" Himler Márton hírből, magyaralkáló könyvének. A "KIHALLGATÁSOK" Imre dy Béla című részében az alábbiakat olvashatjuk:

"Imre dy Béla nem kell bemutatni, ismeri a karrierjét és a személyét minden magyar ember."

Ehhez még hozzátesszük, hogy nemcsak ismeri, de — az angol professzorral együtt — tiszteli is.

E bevezető mondatlál Himler beismerte a tényt, hogy

szózatát Magyarországi képviselői körül szedte.

Beismerte továbbá, hogy volt mérésége éppen ezeket a nagyokat, a terror kihallgatások minden megállapításainak kitenni. Volt mérésége a régi amerikai magyarországi zsebtől külföldi bányabukásának erkölcsi és szellemi szintjéről, olyan embereket "ismérni", kiknek szellemi és erkölcsi súlyát még csak áttekinteni sem képes.

"De hová akarták őket (mámiat a zsidókat) távolítani", kérdezte Himler. "Nem tudták, hogy egyetlen ország sem fogadott volna be annyi kiűzött zsidót!"

A későbbi események tákrében érdekes arra visszatekinteni, hogy Imre dy kinevezését nagyrészt vélelmezett liberalizmusának és "nyugatos" beállítottságának köszönhette.

Annak a feltételezésnek, hogy működése a jobboldal ellen irányult majd. A másik oka, amiféle a választás reá esett, Imre dy katolikus vallás. Az Eucharisztikus Kongresszus eszékesége őszintén vallásos miniszterelnök szerepét követelte. A kormányelnökre a Kongresszuson fontos szerep várt. Kívánatos volt tehát, hogy a hivatalban olyan ember legyen, aki a jelzett kötelezettségeket odaadással látja majd el. Miniszterelnöki kinevezésének harmadik oka, hogy a kormányzó tanácsadó: Bethlen, Karolyi és mások is támogatták.

Mint érdekesség megemlíthető, hogy a népbírósági tárgyaláson kihallgatott tanúk egyikének vallomása szerint, a kormánypárt "exist" csoportja, annak idején kifogásokat emelt Imre dy ellen. (Annak ellenére, hogy Imre dy maga is existá volt.) A kifogás szerint Imre dy túl liberális, németellenes, túl szoros kapcsolata vannak bizonyos zsidó bankárokkal. Lévén maga is bankár, nincs kétszélben érdekelve a magyar földművelésügyi kérdésekben. A kormányzó azonban éppen az angolbarátság és meggyőződése miatt kedvelte Imre dyt.

Nos, a magyarokat a semleges országok minden közonyével szemben is, védték őket. Lehetővé vád-pont a külföldi közönye egy kényeszerhelyzetben lévő, kiváló magyar politikussal szemben?!

Nos, a magyarokat a semleges országok minden közonyével szemben is, védték őket. Lehetővé vád-pont a külföldi közönye egy kényeszerhelyzetben lévő, kiváló magyar politikussal szemben?!

A semleges világ közönye, nem vád-pont, hanem ha bűn van, akkor bűnésszesség. A megsonkított szerencsétlen Magyarországot nem vehette nyakába a mindazt a terhet, melyet az összes világ hordozott. Mely terhet tőlünk független erők teremtetek.

Egyik gyűlölettől hápogó állított vörös botránylap Himlert pártfogásába vette. Érvényekkel szemben, a sértő és becsmérlő szavak egész lavináját szálítja. Nem igaz — úgymond, — hogy Himler a kereszténységet és a magyarságot becsmérelte volna. Nem igaz! Nem igaz! Nem igaz!

E háromszoros "nem igaz"-ra válaszoljon Himler könyve:

86. oldal. Himler Imre dyhez: "S maga, a hírhű keresztény, a kongregációs katolikus, megszárazta ezeket a rémségeket?!"

87. oldal. Himler Imre dyhez: "és tovább folyt zavartalanul: a leánykereskedelem, a keresztény, magyar kormány leánykereskedelme." Ugyanezen oldal. Himler, Imre dy-

hez: "S mit felet a keresztény magyar miniszterelnök?"

Tehát a "bűn" adva volt és azt úgy hívták "keresztény és magyar". Himler, Imre dyvel kapcsolatban, könyvében

egyetlen olyan vád-pontot nem emelt, mely elfogadását és ki-szolgáltatását indokolta volna.

A II. zsidótörvény (1939-IV. tc.) a létszám-törvények minden jellemzősét hordozta. A fokozódó német nyomással szemben a hazai zsidóság védelmét szolgálta. Aki ezt kö-

Mit mond a néppügyész

Himler Márton csak az egyik fő szereplője volt Imre dy Béla tragédiájának. A kép nem lenne teljes, ha a másik főszereplő, a néppügyész, Sulyok Dezsőről megfelejtkezünk. Miként Himler, Sulyok is terjedelmes könyvet "szentel" az ügynek. Mindketten, saját bűnök megmentésére kerestek utakat. Magyarországot sárba-zintásával, a történelmi múlt megáramításával igazolni cselekedni akartak. Egy "komisz nemzet" és egy "igaz férfi" párhuzamával.

Himler Márton volt Imre dy Béla fogdomegye és kiszolgáltatója, Sulyok Dezső pedig, a saját nyomtalan kérésére, Rákosi Mátyás és a kommunisták "igazságát" harcolták Imre dy Béla nyaka köré.

A Himler és Sulyok könyvvel kapcsolatban "érdemes" néhány összehasonlítást tenni. Már azért is, mert Imre dy Béla kiszolgáltatásának himleri indokai, a halálra ítéltetés hozó néppügyész (sulyoki) vádakkal, még csak hasonlítószerűségeit sem mutatják.

Imre dy Béla, Sulyok szerint, nem antiszemitaizmusa, hanem földértrendelő programja miatt, volt kénytelen miniszterelnöki székétől megválni. A "földállás reakció" távolította el. "Logikus" következik tehát, hogy a népbírósági tárgyaláson, kigazsda képviselő terjesztesse elő a vádat. (Sulyok.)

Imre dy Béla, nem a "miniszteri felelősség" alapján helyeztette Sulyok vád alá, hanem közönséges bűncselekmények miatt. Egyrészt az 1934-XVIII tc. 58 paragrafusában előírt köztársasági elnökségnek minősülő, zsidó deportálások miatt. Imre dyt, a "miniszteri felelősség" alapján vád alá helyezni, Sulyok szerint nem lehetett. Szatójyát, — úgymond — kinek kormányában Imre dy gazdasági eszemeniszteri tárcát kapott — Horthy csak német kényeszerre designálta, így a kormány törvényesen nem volt tekinthető. (Mármit Sulyok szerint)

Ezzel szemben: 1. A parlament bizalma első sorban Imre dy felő hajlott, de annak designálását Horthy kormányzó visszautasította. Ezek után került a sor Szatójyra, akít elfogadott. Ha a német könyvszer szerepét játszott volna, úgy Horthynak már Imre dy visszautasítására nem lett volna módja. Ha tehát Imre dyt visszautasíthatta, megtehetette volna ezt Szatójyval is.

2. Szatójyának és kormányának a Parlament bizalmát szavazott. Sulyoknak, aki magát demokratikusnak híreszteli, ez nem elég, ha politikai ellenfele romlásra tör.

3. Horthy kormányzónak a "kény-szer", a törvényhozásnak be kellett volna jelentenie. Ez a bejelentés azonban nem történt meg.

Végül 4. Ha Horthy, Imre dyt német kérésre, vagy kívánságra utasította volna vissza, Sulyok Dezső egész vádkomplexuma egyszerűen összeesne.

ségbe vonja, ovrassa el a törvényt, vagy a végrehajtási utasítást. Esetleg forduljon bizalommal Kállay Miklóshoz. Az "Értelmisségi Kormánybizottság" sódhával jellegűt ő ismerte legjobban.

Imre dy Béla minisztertanácsban gyakorolt szavazata, egy demokratikus kezdeti férfi meggyívánulása volt. Ha a Supreme Court má a Little Rock ügyben a négerrel ellen hoz döntést, a szavazatát ismét Mr. Warren, Mr. Douglas és Mr. Frankfurter "nézvé", vagy "háborús bűnösség" válik-e vajjon?

Itt meg kell jegyeznünk, hogy a rendelkezésre álló adatok szerint, az utolsónak említett eshetőség fennáll.

Imre dy designálásának mellőzését a németek kérték, másrészt Szatójy csak a kormányzó hasznos unszolására volt hajlandó designálását elfogadni.

Előrehaladott sávjaja ugyanis, a legteljesebb kikapcsolódást követelte. E kérdésre Szatójyval még visszatérünk. Egyik fontos adatai szolgálta megjelölésével az idézősével.)

A Himler - Rákosi - Sulyok háromság meggyálította, hogy Imre dy Béla ügyének tényálladéka tárgyalagos (kommunistamentes) főem-ok előtt megállapítható legyen.

A bosszu, a vörös ideológia hazugság orkója, végül a politikai vetélytárs elpusztításának vágya, minősítette a háromszágot.

Imre dy Béla, vagy bármelyik mártírunkkal szemben ezek állít-

oiban tulajdól mentek ki, melyek nemcsak egy mondat, de egy szó, avagy betű hihetőségét sem való-szerűsítik. Az Egyesült Államok Jogerendjének van egy tétele: Senki sem tekinthető bűnösnek, mielőtt a bűnösség bírósági bizonyítást nem nyer. Nos, mártírjaink "bűnösségének" bizonyítására még a mai napig sem került sor. Az

a gyilkos gyülekezet, melynek Himler vezető magyarjainak kiszolgáltatta.

a Nyugat mai felfogása szerint is, legjobb esetben háhérokak tekint-bető és nem bírónak.

Mártírjaink "bűnösségét" Nyugaton, még jelenleg is, a kommunistá népbírónak és a vörös sajtó propaganda-fogó-sainak (hazudozásának) átvé-telével híresztelik.

Imre dy már pénzügyminisztersége idejében is egyedülálló pénzügyi és gazdasági rátermettségről tett tanúságot. Zsenialtlását még ellen-felei is becsülték és értékelték. A Szatójy-kormányba, mint gazdasági eszemeniszter azért lépett be, hogy a háborús erőfeszítések sikere érdekében, kiretelés tehatóságával szolgálja a Hazát. Ez volt a munkákúra és nem más.

Imre dyt, Sulyok részben "bűn-lemér" miatt helyezte vád alá. A vonatkozó törvények így hangzik: "Hűtlenség bűntettét követi el és 10 évtől 15 évig terjedhető fegyházzal büntetendő, aki a külhatalom kormányával, vagy külfelel szer-zetével szövetségre lép, vagy érintke-zésbe lépkezik, avégett, hogy a magyar állam ellen ellenséges cse-lekedetre bírja, úgyisintén az is, aki valamilyen külhatalmat a magyar állam ellen háborúra, avagy kénszerintézkedésre indítani tö-rekszik. Ha a hadüzenet, vagy a kénszerintézkedés megtörtént, a bűntett életfogytiglami fegyház."

Imre dy tehát a nemzet (állam) szövetiségét akarta ellenséges cse-

lekedetre rábírní?!

Avégből és oly-ként, hogy a szövetséget továbbra is megőrjí.

Ex a tárggyú indokolás került egy halálra ítélet rendelkezésre alá. A BTK a gyilkosság fogalomköré-nek megállapításánál, a szándékot feltérthetetlenül kihangsúlyozza. Ha tehát Imre dy Béla, mint "bűnényellenes miniszter" deportált volna is (beleavatkozva a hely-gyminiszter hatáskörébe), a cse-lekményből hiányozna az emberi élet kioltását célzó szándék. Még akkor is, ha Sulyok régi, (u.n. "föld-állás") jogi tanúknak, tárggyúltó idegen példái között halálgazat, a gyilkosság fogalomköré-nek kitágyí-tása végett. A politikus hivatalos eszemeniszterrel, még eme halálgaztatás után is, hivatalos eszemeniszterek maradnak. Függetlenül attól, hogy azt Sulyok törvényesnek, vagy tör-vénytelennek minősíti.

Himler, — könyvének tanulsága szerint, — Imre dyvel kapcsolatban, a következő vádat említi: 1. Az 1939-IV. tc. javaslatának elkészíté-se, 2. Minisztertanács szavazatá-tal pártot deportálták.

Ebből az első, Sulyok vádjából hiányzik, a másodikkal pedig ki-mondottan ellentmond.

Himler a miniszteri minőségben történt minisztertanács (tehát hi-vatalos) szavazatot minősíti bűn-tesztnek. Sulyok vádjá szerint, Im-re dynek ilyen hivatalos minősége nem volt, így az ügy a "miniszteri felelősség" hatálya alá nem von-ható.

A kiszolgáltatott államfő, minisz-terelnök, miniszterek és közeletli-fértek, magyar érdekből, annak ide-jén passzívok maradtak az üldöz-öttekkel kapcsolatban. A német kénszer nyomásából született passzívításnál szemben Himler Márton aktivitága áll. Ez az ember saját (és kénszertől mentes) el-határozásából szármak küldött, a

híresztelés, a meggyálítás, a szét-vert családok, a meggyálítottak hi-tosabb halálá!

Bárdossy Lászlóval folytatjuk.

A gyűlölet hazugságai és az igazság

A meggyalázott nemzeti Magyarország s vezetői Macartney megvilágításában

VI.

In his short career in office Bardossy was to be associated with three of the most disastrous events of modern Hungary's history: the march into the Delvidék, the declaration of war on the USSR and the similar declaration against the USA. For these things he was made his country's scapegoat—a fate he foresaw.

Yet when we come to study the events we shall see that it is impossible to take the cheap and easy view of Bardossy's personal "guilt." Impulsiveness and impatience led him into ill-considered actions which, as it happened, had disastrous consequences, but they were taken from the highest of motives and warmly applauded at the time by many who afterwards took refuge in abusing him. He was a victim partly of temperament, very largely of circumstance.

Both men (Bardossy and Teleki) felt that Hungary was being swept downstream toward rocks which might smash her, and were even fervently anxious to arrest the course. Bardossy sent an unofficial agent to Switzerland, Sweden and Portugal, to try to organize a bloc of neutral countries, in which Hungary should be included. He could get no support, as the neutrals, although sympathetic, were frightened of burning their fingers.

When attacked in Parliament by the extreme Right for having stopped the (Jew) deportations, Bardossy answered: "The Germans asked for them to be stopped, and I think that what is good enough for the Germans, may be good enough for us."

When on trial for his life (Bardossy) and coarsely abused by the "People's Judge" for having betrayed Teleki's policy, he suffered the accusation in silence rather than reveal that the policy which he was following was Teleki's own, was typical of his character.

*

"Bardossy rövid hivatali pályafutása alatt három katasztrófális esemény történt. Ezeket neki tulajdonítják:

A délvideki bevonulás, hadüzenet a Szovjetnek és hasonló akció a US ellen. Bűnbaknak ezéért őt tették meg, mely sorsot előre látta. Ha az eseményeket tanulmányozzuk, megállapíthatjuk, hogy a személyes "bűnösséget" nem lehet könnyedén és egyszerűen a nyakába varrni.

(Macartney a "bűnösséget" időzójelbe tette, mert maga is érezte, hogy a fogalom használata nem helytálló.)

A bonyomásokra való erős reagálás, továbbá a türelmetlenség sokszor a tettek megfontolásának rovására ütöttek ki. E tettek katasztrófális következményekkel jártak ugyan, de elővetésüknél

a legnemesebb motívumok vezették.

Abban az időben igen sokan tapostak meg a működését. Olyanok is, akik később öngyűlöletet keresve, vádolásában találak megedékelt.

Bardossy részben a vérmérséklete, de még nagyobb részben a körülmények áldozata volt.

És Teleki, mint Bardossy érezte...

felek. Sziklák irányába, melyek összezúzóhatják. Lázasan igyekeztek ezt megakadályozni. Bardossy, ennek jegyében,

Svájcba, Svédországra és Portugáliába, nem-hivatalos megbízottakat küldött, semlegesítő tárgyalások érdekében, Magyarország küreműködésével. Támogatást azonban nem kapott.

A semlegesek, bár szimpatizáltak a kérdéssel, félték, hogy kezeiket megégethetik.

Mikor a sajtójából, a zsidó depor-

"A gonosztevő típus"

Himmler a magyarságot és kereszténységet gyűlölő könyvében, a "Bardossy László cím alatti szöveg" részeit ezzel kezdi:

"Talán egyike, talán egyedül volt, a magyar háborús bűnösök között, aki a különleges bűnös típusú elítélt..."

Himmler tehát az aljas indulatú bosszútól, a magyarság feneketlen gyűlöletétől fűtve, eddig marasztalja, hogy trianoni korunk vezető férfilainak nagy részét a "közönséges gonosztevő típus" jelzőjével írja körül. Parlamentaris államunk népi vezetőit és ezzel az egész állammal, egész nemzetet gyalázza.

Himmler Márton, a magyar nép első számú ellensége, a könyvével közvetve valamennyi előzártnak büntetését bizonyította be. A "szellemi" terror ilyen eszközzel dolgozóik ugyancs, mindenütt és mindenkor ellenszenvet váltanak ki, maguk és csoportjuk iránt.

Mikor Bardossy László letartóztatása ellen tiltakozást jelentett be és kérte tiltakozásának jegyzőkönyvi lerögzítését, Himmler kijelentette, hogy jegyzőkönyvet nem vezetett. E kijelentése ellenként rávilágított arra, a kommunizmus szokásos "tökvédési" eljárásra, melyet ő, a "háborús bűnösség megállapításánál" bevetett.

A jegyzőkönyv hiánya, könyvének adatait a bosszúálló és gyűlölődő rágalmak megérdemelt posványának süllyeszté.

Bardossy Lászlót három bűnöslekménnyel vádolja Himmler:

1. A zsidó munkaszolgálatosok fegyver nélkül frontmögötti szolgálataira rendelése.

2. A délvideki bevonulás.

3. Hadüzenet a Szovjetnek.

Er az

utóbbi vád volt kiszolgáltatójának fő oka.

Nézzük azonban vádjait sorjában:

1. A munkaszolgálatosok fegyvertelenségére vonatkozólag idézzük Macartney könyvének vonatkozó részét. Először angol, aztán magyar nyelven:

"All Jews of both sexes between the ages of 14 and 70 were to be called up to service, and as this measure was taken under the Hungarian military service law, which applied to non-Jews as well as Jews, the order applied to exempted as well as to non exempted categories of Jews."

"Minden zsidót, mindkét nemből, 14 és 70 között, felszólítottak (kötelezték) hadi-szolgálatra, s mint-hogy ez a rendelet a magyar katonai törvény alapján adott ki, mely vonatkozhatott úgy zsidóra, mint nemzsidóra, így vonatkozott úgy a kivételzett, mint nem-kivételzett zsidókra is..."

"According to their own historian (Lévai, Fekete könyv) some 40,000 of the went out in 1942-43

tákosok leállítására miatt megtámadta, Bardossy így válaszolt:

— A németek kértek, hogy állítsuk le és ami jó a németeknek, gondolom jó lehet nekünk is.

Mikor a főtárgyalásán a népbíró durrván rátámadt, — Teleki politikájának megtagadása miatt, inkább hallgatott, semmint elárulta volna, hogy

a politika, melyet követett Teleki politikája volt. Ez valóban rávilágít Bardossy jellemére."

Igy az angol Macartney,

while according to official figures, labor formations sent out in 1942 a man strength of 37,200, most of them Jews.... It does not appear that their casualties were proportionately heavier than those of the combatant troops: in dead or wounded, they were, in fact, much lighter, but their sufferings physical and moral, were undoubtedly most deplorable."

Saját történetírójuk (Lévai, Fekete könyv) szerint mintegy 40.000 ment ki közülük 1942-43-ban, miután hivatalos adatok szerint az 1942-ben kiküldött munkás alakulatok létszáma 37.200 volt, legtöbbször zsidó.... Nem tűnik ki, hogy ezek veszteségei súlyosabbak lettek volna, mint a harcoló csapatoké: ellenkezőleg, sokkal enyhébbek voltak,

de testi és lelki szenvedéseik kétségtelesen sajnálatosok."

Mindéből az tűnik ki, hogy Himmler, a minden magyar állampolgárra, és háborús állapotok tényét, amennyiben zsidó volt szó, vezetőiregünk büntetéseket kezdte.

Ugyanakkor tehát, mikor a magyarság 500.000 emberi életét áldozta a háborúban, a háborús bűnösség különbeni terhe mellett, szerinte egyetlen egy zsidónak a hajszála meg nem görbülhetett.

Mikor a trianoni szegénység a harcoló csapatok kellő felszerelését is gátolta, a frontmögötti munkára rendelték fegyverrel való ellátása nem is volt lehetséges, sőt, a demitragédiában szerepet játszott, hogy a frontra menőket se tudták ellátni kézi fegyverrel.

Függetlenül azonban a fentiektől, az egész ügykomplexum nem a (polgári) miniszterelnökre (Bardossyra), hanem a hádvezetőségre tartozott.

2. A trianoni igazságtalanság kiküszöbölését, részbeni jóváteitét célzó délvideki bevonulás, minden magyar ember lelkesedését váltotta ki. Himmler, mint halálos ellenséglünk, itt is büntetett szimtal.

Ami a Jugoszlávokkal kötött "örökbarátság" szerződés megzavarásának vádját illeti: nos ennek az ügynek végkép semmi köze nem volt a himleri "megbízatás"hoz. Szatcsics Izó "külpolitikai filozófiájával" kapcsolatban azonban megjegyezhetjük a következőket:

Az államok közötti szerződések megzavarásának, közelemlőben Izóval feltűnő példáját szolgálta. Mégpedig a Jordánnal kötött katonai egyezmény hívközdő megsértésével. Így Himmler gyűlölődő könyve, Ben Gurion "háborús bűnösségével" kiegyeztetendő.

Másként az "örökbarátság" szerződést? Teleki Pál teljesen infokulatlannal kötötte, egy olyan utózállammal, mely ezer éves területeink jelentős részét rabolta el. Teleki "örökbarátság" szerződése, miután a területi kiegyenlítődés kérdését meoldotta, még akkor sem kötelezhette volna Bardossyt, ha körben a szerb Szimovics, az "örökbarátság" alapját fel nem borítja. A Tengely érdekszférájába elkötelezett Jugoszláviát ugyancs Szimovics, alkotmányellenes úton ellenes táborba kényszerítette. Ő szegte meg ezzel az "örökbarátság" szerződést és annak egész alapját.

A "csöbde ment" "bányaspecialista" történelmi és politikai ismeretei siralmasak. Ilyen tudatlan, legkevésbé felkészültség nélkül egynek döntöttek és ítéleteket benyújtott (éret-balát) kérdésekben.

Nos, úgy is "néa ki" a világ.

3. A Szovjet elleni hadüzenet "háborús bűnössé" minősítése, ma, mikor a nyílt ellenségeskedés a Nyugat és a Szovjet között bármikor kiborolhat, az ellenséggel való cimborálásra hasonlít. Bardossy "háborús bűnössége" tehát e tekintetben csak azért számlált, mert előrelátásban, a veszély felismerésében a Nyugatot két évtizeddel megelőzte.

"Mellékes ténykörülményként" itt legfeljebb még azt említhetjük meg, hogy a háborút nem Bardossy László, hanem a Legfelsőbb Hadur, nagyhányai vitéz Horthy Miklós üzentte meg.

Nézzük azonban most a másik ellenséglünk, Szalay Dezsőét. X

A gyűlölet hazugságai és az igazság

A meggyalázott nemzeti Magyarország s vezetői Macartney megvilágításában

SZTÓJAY DÖME

VII.

Professor Macartney read:
Sztójay had no special animosity toward Jews . . .

When Sztójay visited the Führer in June, and raised the question of the anti-Jewish measures, he was told flatly that the SS team would not leave Hungary until the full Jewish program had been carried through. Indeed, if the Hungarians proved seriously recalcitrant, the whole process might be put into reverse, the occupation troops reinforced . . .

Veesenmayer, too, is said to have told Sztójay that the deportations "had to be" . . . instructions were given, not for the first time, that "Brutalities must be avoided," the concentrations and deportations went on.

Several of the Ministers, including Sztójay and Imredy, deprecated brutality, and renewed orders were given that this should be avoided."

Idézetek Macartney könyvéből:
"Sztójay nem viseltetett a zsidók ellen különös ellenszenvvel.

Mikor Sztójay, júniusban Hitlert meglátogatta és a zsidóellenes intézkedések tárgyalására sor került, nyíltan megmondta neki, hogy az SS egységek addig nem hagyják el Magyarországot, míg a zsidóprogramot teljes mértékben keresztül nem viték. Ha a magyarok azonban vonakodnának, úgy az egész folyamatot visszajára is lehet fordítani, — a megszálló esz-

melyeket állítólag a távollévő és beteg Sztójayhoz intézett.

A kérdés és felelet játék nagyvágú, megdöbbentő. Himler, több, mint

egy évtizeddel németországi magyar pusztító szerepe után sem vette azt a fáradságot, hogy a közép-európai háborús eseményeket tanulmányozza.

A Sztójay szájába adott feleleteket az a megrögzött tudatlanságot tükrözik vissza.

Himlert, a terrorkihallgatások szintjén, nem az érdekelte, hogy elküvétték-e a "bűnt", hanem, hogy miért követték el azt.

"Miért biztatta Horthyt, hogy a háborúba belépjen?"

"Miért bírta rá a németeket, hogy Magyarországot megszállják?" stb.

Ha Himler a háborút, Magyarországot németek által történt megszállását, a volt berlini követ nyakába varrja, miért nem varrja azt a zsidómentő tevékenységet is, melyről Lévai "Fekete könyv"-e ír. A zsidómentés felelőssége ugyanis elsősorban a berlini magyar követ-ségre nehezedett.

"Volt-e róla tudomása, hogy Románia unde kerül utasította vissza a német ajánlatot, hogy adják ki a romániai zsidó lakosságot, Auschwitzba való szállítás céljából?" — hangzik Himler, Sztójayhoz intézett következő kérdése.

E kérdésben, bár közvetve, mégis feltűnően, a román "lelki nagyságot" állítja szembe a magyar "szadizmussal".

Sztójay állítólag ekéint válaszolt:
"Nem volt róla tudomásom. Ab-

Ezzel szemben ugyanakkor saját történetírójuk is úgy beszélt Magyarországról, mint számukra "utolsó szigetéről". Erre következő számunkban térünk rá.

*

Szomorú fényt vet az amerikai nem keresztény magyar nyelvű sajtóra, hogy ugyanaz a magyargyalázó Himler, — akiről sok régi ame-

rikás magyarnak is igen rosszak az emlékei a csödbe ment bányavállalkozásán elvesztett pénzével kapcsolatosan, — "megbeszéli" elkövetője a Szabadság-Népszavának és állandóan dicsőített "nagy embere" a még baloldaliabb, korábban a vörös felforgató lapok listáján szereplő new yorki kláros csatorna-termékeknek.

(Folyt.)

A gyűlölet hazugságai és az igazság

A meggyalázott nemzeti Magyarország vezetői Macartney megvilágításában

VIII.

A semmiféle pártban se tartozó Sztójay Döme miniszterelnök elleni Himler-féle vádaskodás tehát Magyarország zsidó-irtással illetve a zsidóknak a németek részére való kiadásával való, viszont Romániának elismerést szavaz azon a címen, hogy megtagadta a zsidók kiadását a németeknek. Saját történetírójuk, Lévai ezzel szemben kimutatta Fekete könyvében, hogy (6) millió zsidót irtottak ki a románok, így aztán nem adhatták ki őket. Ugyanakkor egészen mást írt Magyarországról.

Lévai a Kisebbségi Államok zsidóellenes felszólalása után, ezeket írja:

„... Amíg tehát a Közép-európai zsidóságot szinte tökéletesen megsemmisítették már, a közel millió magyarországi zsidóságot, mint addig fizikai létben szinte érintetlen „közép-európai zsidó sziget” tudja a hitlerizmus.”

Vessünk azonban néhány pillanatot a „háberus bűnösségben,” mártírságban, a németek előtt járó, (zsidómentő) magyarság multjára.

Idézzük Macartney könyvéből:

„... Jewish radicals had formed almost the whole of Karoly's intellectual General Staff, and nearly all Bela Kun's Commissaries, including the most notorious perpetrators of the Red Terror which had preceded the White, has been Jews; although, even so, many of the most violent White Terrorists would have denied that they were attacking Jews as such.

They were extirpating Bolshevism, and the conduct of the Jews had been such as to justify the presumption, failing proof to the contrary, that any Jew was also a Bolshevik.

The racialist anti-Semitism of the following decade, which remembered 1919 but derived much more directly from economic causes, was no part of the Szeged program.”

„... Zsidó radikálisokból állt Károlyi szellemi vezérkarának majdnem teljes egésze, — Kun Béla majdnem minden népbiztosa, s a fehérterror megelőző sűrű terror legkihírdetebb végrehajtói, mind zsidók voltak. De még így is a leghevesebb fehér terroristák közül is sokan tagadták, hogy a zsidókat a zsidó származásuk miatt hántották volna. A bolsevizmust kívánták kiirtani csupán. A zsidók magaviselete, ellenkező bizonyíték hiányában, jogossá tette azt a feltevést, hogy bármely zsidó, bolsevista is egyáltalán.”

Idézzük a keresztény Magyarországot szintén támadó Sulyok Dező könyvéből:

„... Azok a zsidók, akik a magyar kommunista pártban vezető szerepet játszottak és akik a magyar népet a Szovjeturalom alá vették, a következők voltak: Rákosi Mátyás, Gerő Ernő, Révai József, Vas Zoltán, Farkas Mihály, Frisch István, Berei Andor, Péter Gábor, Donát Ferenc és Orbán László.

Mellettük a kommunista párt minden más, létszámilag vezetője, kárpátfigura volt. A közvetlen összeköttetést Moszkvával ők tartották fenn és kezdetől fogva ők irányították a párt politikáját.”

A minket környékező államokat ezzel szemben senki sem provokálta, mégis elsőb voltak, akik a zsidóság teljes eltüntetésével, Hitler maradványában elismerését érdemelték ki.

Azok a Vaszárdisták, akik az SS-t tullicitálva végezték munkájukat, ma a romániai kommunista rendszer kegyeltjei. Mert a románoknak nem volt sem Himler Mártonnak, sem Auspitz Benőjük. Tarkéntelték valamennyit, a halottak pedig bosszút nem állhatnak.

Himler Márton, tudatlanságában és féktelen magyar-gyűlöletében azt a román népet védte és állítja példaképül, mely a keze ügyébe került zsidóságot, saját emberével, saját fegyverével, már a háberu elején tökéletesen kipusztította.

Mely ama német kívánságot, hogy a zsidókat Auschwitzba való szállítás végett adja ki, azért sem teljesíthette, mert már nem volt kit kiszolgáltathat.

Himler Márton, könyvének Sztójay Dömevel foglalkozó részét e szavakkal fejezi be:

„Mint hogy Sztójayt keresztelődékek alá nem vehettünk, nem mutathattam rá, hogy milyen becsületlen volt...” stb. stb.

Aldozata gyűlöletének örömeitől így elesett. „Fájdalmának” előjében jelzett okát, tehát maga is beismerte.

Sulyok Dező gyalázó irásának egyelőre csak utakkal a megállapításával kívánunk foglalkozni, hogy

Sztójayt a Kormányzó német kénszerre designálta, kormányza így törvényesnek tekinthető nem volt.

Erre vonatkozóan idézzük a kiváló történész, Dr. Málnási Ödön, „Magyar Martyrok” című, nemrég megjelent könyvének, Sztójayval kapcsolatos részét.

„A német hadseregnek 1944 március 19-én Magyarországra történt bevonulása után a magyar államvezetés a leg súlyosabb válságba jutott. Horthy kormányzó lemondása esetében olyan kormány került volna hatalomra, amely a Magyarországon akkor hatalmon volt társadalmi réteg érdekeit erősen alácsinhatta volna. Ezért a kormányzó vezetésével megtartott koronatanácsban arra az elhatározásra jutott az államvezetés, hogy

Horthy nevezzen ki egy kormányt, amelyet a megszálló német hadsereg éppen hogy megtűri, de viszont lejárja a kormányzóhoz

és a háberu további fordulataiban az állam érdekeinek megfelelően felhasználható.

Amikor március 19-én délelőtt Horthy a Hitler főhadiszállásáról a Turán vonattal hazajött, súlyos szívhaja miatt a Wien melletti Semmeringen egy szanatóriumában magát gyógyíttató berlini magyar követ, Sztójay

az elinduló udvari vonat előtt Horthynál jelentkezett és elbúcsúzott, abban a feltevésben, hogy a kormányzó megengedi súlyos szívhajának továbbkezelését a Semmeringen. Azonban Horthy arra utasította Sztójayt, hogy szálljon fel az udvari vonatra és jöjjön vele Budapestre. Így került Budapestre 1919-ben is...

Sztójay az Osztrák-Magyar Monarchia vezérkara 2. osztályának egyik kizárólt és megbecsült vezérkari századosa volt, amikor a monarchia összeomlott. Sztójayt őrszázvezetésével Belgrád felé hár-

ta, magyarországi szép emlékei pedig Budapestre. Ezért egyszerre kérte az új Jugoszláviától is és az első kommunista uralomból kigázolt Magyarországtól is a hadsereg vezérkarába való felvételét. Budapestre hamarabb kapott választ, ezért a magyar királyi vezérkarba került, ahol rövid idő alatt a 2. osztály vezetője lett (ezen beosztásban öt többször felváltó társa: Rusakay Jenő volt). Sztójay a vezérkarból Berlinbe került katonai attachéknak, majd Kánya utóaként Horthy berlini magyar követé nevezte ki

abban a reményben, hogy Sztójay Hitler és társai körében ugyanolyan bizalmat fog szerezni a magyar állam javára, mint amilyen

bizalomkeltő volt addig a német katonai vezetés körében is. Ugyanígy megfontolással lett miniszterelnök.

Sztójay maga könyveibe mesélte el nekem 1945 decemberében, a fogházban, hogy 1944 március 20-án örökig kérlette Horthyt arra, hogy más bizon meg a miniszterelnökséggel. Hivatkozott előszörben súlyos betegségre

(Négy hónapos miniszterelnökségének nagyrészt valójában a budapest városmaiori kórházban fekvő töltötte).

Horthy viszont kétször hivatkozott: Olyan miniszterelnökre van szükség, akik Hitler körében is tisztelnek, és amellet Horthy iránt teljesen lojális. Mára Sztójay hivatkozott arra, hogy

Sztójay altábornagy, tehát engedelmességgel tartott.

(Folyt.)

A gyűlölet hazugságai és az igazság

A meggyalázott nemzeti Magyarország s vezetői Macartney megvilágításában

IX.

Igy lett Szatójay négy hónapra Magyarország miniszterelnöke. Néha a minisztertanácsra még elment, de legtöbbször a minisztertanácsokon is a rangidős miniszter, Reményi Schaeffer pénzügyminiszter elnököt és Szatójaynak csak a városmajori kórházban referált.

Szatójay ezen időben már egyáltalában nem volt katonás külsejű, beteg, szívbajos ember volt, aki botra támaszkodva vonszolta magát. Kitűnő volt a m. kir. honvédezerékes 2-ik osztályra élén. Kitűnő volt berlini katonai attachéjának is. De már követnek sem való volt, mert apolitikus, analitikus gondolkodási módszerével mindig elveszett a gyűjtött politikai adatok tömegében, a nagyvonalú és synthetikus összefoglalás iránti képessége nem volt. Követjelentéseit végig olvastam. Többnyire 30-40 oldalas helyzetjelentések, nagyobb konkluziók nélkül. Anélkül abszolút beszéltességével és szerény, kedves modorával hamarabb tudott magáról bizalmat kelteni. Ezért tartotta Horthy sokáig Szatójayt Berlinben követnek és ezért tette meg legelőször névleges miniszterelnöknek.

Szatójay a Magyarországot meggyalázó Szovjet Haderő elől szintén Németországba ment, ahol az USA

Army OSS magyar csoportjának vezetője, Martin

Himmler őt is letartóztatta és őt is kiadta Moszkva budapesti ügynökeinek.

Az első repülőgéppel került Budapestre, én a harmadikkal. A budapesti ügyesség fogházában kerültünk össze közös zárkába. Perének egész főtárgyalása alatt együtt voltam vele. Végig apolitikusan viselkedett. Hitt abban, hogy a császárkészből összeválogatott bírák igazságonak és nem félik el, s nyugdíjából eltergetti kevés idejét, mivel szívbajával úgysem sokáig maradhat volna életben. Csak a halálos ítélet kihirdetése után erősített fel magát. Azt mondta, hogy ürvend annak, hogy 1919 őszén nem a belgrádi vezérkarba került, hanem Budapestre, mert most

Magyar vértanúként halhat meg. "Katonának legszebb halála a polgári! Most megkapom!"

—mondta— a kivégzésre előkészítve. —"Jajna a Haza!" — felkiáltással esett össze holtan az a Szatójay, aki kizárólag Hadura iránti lojalitásából vállalta a névleges miniszterelnökséget."

De ez elég volt Himmlernek ahhoz, hogy a többi mártírral együtt őt is meggyalázza.

brute, and above all had he been a traitor, he could have achieved power before he did. It was precisely his refusal to compromise on matters of principle which kept the Germans from giving him support . . .

He was beyond doubt a burning patriot for Hungary as he understood it, and he certainly sincerely desired the welfare of the common man in Hungary.

"Two items of Szalasi's political philosophy need mention, one being his attitude to the Jewish question. This was much more moderate than was generally believed. He did not, of course, regard Jews as one of the "constructive and indigenous brother-peoples" on whom the Hungarian State was to be based.

He disliked their international character and their role as founders and leaders of Marxism, and his papers contain references to "destructive Jew-Bohshivism." . . . His final solution for the Jewish problem in Hungary is that of mass emigration. But there is no sign of the pathological Jew-hatred of a Hitler, a Streicher or an Endre. He is prepared to let the Jews take their capital with them.

He does not want to torment them, only to be rid of them. His war-time program even laid down that the Jewish question in Hungary was not to be solved on foreign models; Hungary was not one of the States which could afford itself such luxuries. Contrary to all reports, he was against the Jewish deportations of 1944, most of which occurred, indeed, before he came to office, and the final sufferings of the Jews which took place during

his regime were not inflicted on his orders, although there is, it is true, no record of his having tried to stop them. . . .

On this, as on many points, Szalasi was morally far above many of his followers, and above his reputation.

For he undoubtedly owed his rise to importance mainly to the attribution to him by common sense of ideas and plans which were not his own, including extreme-anti-semitism, subservience to the Germans, disloyalty to the Regent or, alternatively, association with the Regent in plots against the Hungarian constitution.

The second noteworthy feature in Szalasi's doctrinal system was his fanatical insistence on constitutionalism, particularly as expressed in his attitude towards the Regent.

He would take over the power only when authorized to do so by "the common will of the nation and the Head of the State," whose co-operation was necessary for the purpose the role of the Head of the State being to allow the will of the nation to find free expression, when, in Szalasi's view, it would certainly put him in power.

Indeed, he regarded the existing Parliamentary parties as exercising their power unconstitutionally, because they did not derive it from the freely expressed will of the people. He did, however, regard Horthy's position as constitutional, and Horthy was for him the Head of the State of the second half of his formula. Nothing was further from his mind than any attempt to work against Horthy.

lás. Ezzel szemben nincs semmi jele nála annak a beteges gyűlöletnek, mely Hitlert, Streichert, vagy Endrét jellemelte.

Engedélyezni kívánta, hogy a zsidók vagyonukat magukkal vigyék. Nem kívánta őket ki-
nozni, csupán meg akart tőlük szabadulni.

Háborús programjában éppen-séggel leszögezte, hogy a magyarországi zsidókérdést nem idegen mintára oldják meg. Magyarország ugyanis nem az az állam, mely ilyen fénytűrést megengedhet magának.

Ellentétben minden értesüléssel, 1944-ben ellene vált a zsidók deportálásának. E deportálások legtöbbször valójában akkor történtek, mikor ő még nem volt uralkodó.

A zsidók végül szenvedése, melyet az ő uralma alatt viseltek el, nem Szalasi rendelkezésére történtek. Másrészt az is igaz, nem tett semmit, hogy megszüntesse azokat. Ebben és sok tekintetben Szalasi erkölcsileg sok híve és követője felett állt. Fellelét állt a vele kapcsolatos híreszteléseknek is.

Emelkedését kétségtelenül annak köszönhetjük, hogy olyan terveket és ideákat tulajdonítottak neki, melyek, — beleértve a szélsőséges antiszemitizmust, a németekkel szembeni szolgálékúságot, a kormányzóhoz való hűséget, a kormányzó és a magyar alkotmány elleni összekövét, — valójában tulajdonai nem voltak.

(Folytatjuk)

Válaszunk néhány megjegyzésre

A nemzeti Magyarországot és vezetőit méltatlanul rájuk szórt vádakkal, gyűlölködőkkel szemben védő cikksorozatunk megkezdése óta — attól függően, hogy a vezetők közül ki volt éppen soron — olvasóink részéről a nagy többség helyeslés mellett néha éles kritikát is kapunk. Felértékelésük végett megjegyeztük: e kritikák részvényeseink, előfizetőink és támogatóink sorából hangzottak el, azért reflektálnak rájuk. Az olvértelenedő baloldali sajtótámadások nem érdekelnek bennünket.

Miköz vitéz nagybányai Horthy Miklóst tettük védelmünkbe, néhányak szerint "horthysta, feudális talpnyaló" lettünk, mikor Telekiről, Imrédyről, Bárdossyról, Szatójayról írtunk a "kásakerületet" varták nyakunkba.

Kronológikus sorrendben most Szilási Ferenc néhai miniszterelnök és nemzetvezető következik. Most majd tán nemcsak balról, hanem a jobbközépről is a "fasizista" jékről kapjuk. Holott lapunk éppen úgy nem "Horthy talpnyaló" mint amennyire nem "néci". (Abban az értelemben, ahogyan ezt a megjelölést egyesek használják. Mert hogy nacionalista, vagyis nemzeti, ahhoz nem férhet kétség.)

A Szabad Magyarország alapítása és megjelenése óta sokszor hangsúlyoztuk, minden párt-politika felett áll. Akkor mikor a nemzeti Magyarországot és az egykor azt képviselő vezetőit, államférfiainkat védelmünkbe veszük, nem pártpolitikai kötelességet teljesítünk, hanem

a vezetőiben meggyalázott nemzet iránti hűségünket mutatjuk kifejezésre.

Ehhez a hűséghez éppen úgy

SZALASI FERENC

Prof. Macartney read: Szalasi is one of the strangest and most interesting characters of contemporary Hungarian history . . . He was called a traitor, a hireling of the Germans, a mass murderer and a half-wit to boot . . . But, for Szalasi's character, it must be stated plainly that the figure which emerges from the study of this book, his

hozzátartozók vitéz nagybányai Horthy Miklós megyed szótára, mint Szilási Ferenc hat hónapja. A keresztény Magyarországról a bolszevizmus ellen küzdő, minden hősinék, tehát szabadságharcos hősinék védelme is. Ahogy azt eddig tettük úgy a jövőben is megte-
rjük.

Aki tehát lapunkban elfogult, szemellenzős "politikai rokonát" keresi, rossz helyen keres. Mi szeretnénk minden külföldön élő keresztény, nemzeti gondolkodású, igazi antibolszevista magyar hangján beszélni. Lapunk számára az alapító részvényesek megosztása szerint éppen olyan magyar a volt Horthy-hívó, mint az Ottó király-ságiról álmodó, a v. Megújulás s Magyar Föld Párti, Hungarista, Keresztény Párti és a pártion kívüli Szabadságharcos testvér. De azt elsődlegesen fontosnak tartjuk, hogy jó magyar, nemzeti, keresztény gondolatot valló, véreinkért, szülőhazánkért, és befogadó hazánkért nyugtalanodó, küzdő és ha a körülmények úgy kívánják, áldozatot hozó legyen.

Az amerikai magyarságnak és az egész nemzetű emigrációnak nem lehet feladata, hogy szülőhazánkra vonatkozó végsővényes politikai képleteket fogalmazzon a magyar nép zömének meghallgatása nélkül és pártpolitikában élje ki magát.

Összefogva kell dolgozunk a felszabadításunkért, a vesztélybe került magyar jövő megmentéséért, biztositásáért.

Az igazság azonban független minden politikai beállítottságtól, ezért a szülőhaza és egykori vezetői által képviselt igazságának védelme pártpolitikán felülről kötelességünk.

speeches and his diary is that of an original, for whose mental process the world eccentric would be a strong meiosis: but not that of a brute, or a stupid man. Had he been any of these things he could not have gained the extraordinary affection and respect which he commanded among his devotees. Incidentally, had he been a

Mit mondanak az angol írástetők Macartney könyvéből? Ime, az elfogulatlan angol történet-sz. professzor véleménye:

"A jelenkori magyar történelem egyik legérdekesebb és legkülönösebb jellege Szilási Ferenc . . .

Nevették őt árulónak, németbörzencnek, tömeggyilkosnak és tetejében még félszűnek is. Ami azonban Szilási jellemét illeti, nyíltan és világosan meg kell láptatni, hogy az az alak, mely könyvének tanulmányozása, beszései és naplója nyomán életrebel, eredeti egyéniség, kinek szellemi

képességeire ama szót használni, hogy excentrikus, kicsinyítés lenne; de sem szörnyeteg, sem áruló, sem pedágógus ember nem volt.

Ha valamelyik is lett volna azok közül, nem vették volna körül azal a rendkívül vonzalommal és tiszteltetl, melyet hívei körében élvezett. Mellesleg, ha brutális, áruló lett volna, régen elérte volna a hatalmat. Előbb, mint ahogy ténylegesen történt.

Eppen merevsége, mellyel a kompromisszumoknak ellenállt, (mikor elvekről volt szó), tartotta vissza a németeket, hogy támogatásuk . . . kétségkívül lángoló magyar hazafi volt és teljes őszinteséggel kívánta az egyszerű ember jó-
létét Magyarországon.

(Sem kegyetlenséggel, sem korrupciósággal nem vádolható. Személyi élete ellen még a főtárgyalásán sem hangzott el semmi vád. — I. kötet 168. oldal.)

Szalasi politikai filozófiájában két vonás érdemel említést. Egyik:

álláspontja a zsidókérdésben. Ez sokkal mérsékeltőbb volt, mint általában hinnék.

Ennek ellenére, a zsidókat nem tekintette ama konstruktív és benyújtott testvérekné, kikre Hungarista államát alapította. Nem szeretett nemzetközi jellegűket, a marxizmust alapító és ebben az irányzatban elfoglalt vezetőszereplőket. Iránsi a bolszevizmus zsidó felelőségre való utalásokat is tartalmaznak.

Megoldása a magyarországi zsidókérdésben: a tömeges kivándor-

MAGYAR GYORS- ÉS GÉPIRÁST diktálásra is, (jól olvasható angol írást művelésre) utaltást, magyarországi levelezést, valamint gyerekek felügyeletét a Central Parkban 9-5-ig elvállalja — Sarah Majer tanárnő c/o Bella Kovach, 339 E. 48 St. 4 A. — New York 17. N. Y.

Világmarkás DOXA ÓRÁK — Farkas Ferenc — óhuzai órásmesternél New Brunswick N. J. 102 French Street.

A gyűlölet hazugságai és az igazság

A meggyalázott nemzeti Magyarország s vezetői Macartney megvilágításában

X.
Macartney professzor még ezt írt a Szálasi Ferencről.

Szálasi elméleti rendszerének másik figyelemreméltó vonása: fanatikus ragaszkodás az alkotmányhoz.

Különösen figyelemreméltó, ahogy e vonás a kormányzóval szemben kiütökölt. Szálasi

csak akkor lett volna hajlandó a hatalmat átvenni, ha felhatalmazása a nemzet és kormányzó közös akaratából születik.

Ezeknek az együttműködésnek tehát szükségesnek tartotta. Az államfő oly irányú szerepét is, hogy az eszdedjen a népakarat szabad megnyilvánulásának. Ez véleménye szerint kétségkívül uralomra juttatta volna. Az uralkodó parlamenti pártok népi eredetét nem ismerie el. E pártok működését alkotmányellenesnek tartotta, miután hatalmuk nem népi akaratnyilvánításból származott.

Horthy helyzetét azonban alkotmányosnak tartotta és így az államfő volt formulájának második fontos eleme.

Első a nemzeti körakarat, második a kormányzó akarat. (Távol állt tőle minden terv, mely a kormányzó ellen irányult volna.)

Igy írt a tárgyilagoss, angol professzor, a történetíró Macartney.

Hozzátehetjük: "kegyetlenség" nem fért volna össze azzal se, hogy vallásos, gyakran áldozó katolikus volt és a Munkácsba járt lelkiya-

kerlatokra. Hasonló zavaros időben uralomra került minden párthoz o-davágódnak az egyéni törtétek. A nyilaskeresztes párthoz, mint később behatározódott, a kommunis-ták beépítették embereiket, ahogy most Amerikában is teszik a pol-gári pártoknál és intézményeknél.

Természetes, hogy a fordulat, a kommunista uralom idején, ezek, a kisebbszámú törtétevel, minden é-rőn érvényesülést hajszolással e-nyűtt kommunisává lettek, illetve vedlettek vissza. Ezek követtek el akkor is visszaéléseket, melyeket Szálasi igyekezett megtarolni és nem hiába jelentette ki 1945 tavaszán: meggrázom a nyilaskat, hogy lehüljön a fergése.

Himmler gyalázókönyvének Szálasi Ferencet becsmérlő része, meghalad minden emberi képzeletet. A kommunista terror áldottait sejt kivéve, nem született még olyan bírő, ügyész, fegyőr, vagy hó-bér, ki az ítélet elhangzása előtt, vagy azt követően, olyan hangot használt volna, akár rablógylis-akkal szemben is, mint Himmler. Magyarország államfőjével szemben. A demokratikus nyomozás, igazságszolgáltatás elveit arcul-csapva, cselekedetével nemcsak szégyent, de gyalázatot hozott arra az egyenlőre, melyet viselt.

Méltó társa volt a tárgyaláson Szálasi és kormány tagjait "gazemberező" Nagy Vince poli-tikai népgyűző, aki kötelet kért és kapott számukra.

Lakatos kormány szept. 11-én tar-tott minisztertanácsot a háború folytatása mellett döntött. Azonban az államfő e törvényserű döntést se mál-tatta figyelmére.

2. ponthoz. A kormányzóknak 1. a-latt jellemzett hadparancsa az or-

Az önkényes lépés elhárítása

Az 1937 évi XIX. teikk megszü-nlette a kormányzóknak az ország-gyűlés által, az 1920 I. t. cikkel biz-tosított felelősségvondását.

Az államfő önkényes lépése te-hát más módon, mint a társad-alom hatalmi fellépésével nem volt elhárítható.

"3. ponthoz. Az országtanács és országgyűlés a magyar alkotmá-nyos életnek az államfő mellett a legfőbb tényező. Az országtanács tagjai a magyar államot legna-gyobb méltóságainak viselői: az esztergomi hercegprímás, a képviselőház és felsőház elnöke, a bíróságtörvények, a kir. kuria (legfel-sőbb magyar bíróság) elnöke, a ma-gyar közigazgatási bíróság elnöke, a m. kir. honvédség főparancsnoka, illetve akadályoztatásuk esetén e-zek törvényes helyettesei. A hon-védség főparancsnokának tisztége 1938-ban megszűnt, az őt illető jo-gok az országtanácsban a honvé-dvesérkar főnökére ruháztatták.

Az országtanács előbb ismer-tetett határozatát egyhanguan hozta 1944 okt. 27-én, vagyis 12 nappal a Horthy elnöki fegyveres felkelés után, így ez az állásfoglalás a lemondás körülményeinek tüzetes ismeretében s alapos megfontolá-s után jött létre.

A tanácskozás és történelmi dön-tés résztvevői a következők voltak: Serédi Jusztiánus bíboros herceg-prímás, esztergomi érsek, báró Pe-rányi Zeigmond a felsőház, Tassándi Nagy Andriás a képviselőház elnö-ke és Balázs Kornél a közigazgatá-si bíróság másodelnöke. A történel-

A nyugatért hozott áldozat

"A magyar védelmi harcnak továbbfolytatása a nyugati civi-lizációért hozott áldozat is volt. Ma-gyarországnak a háborúból 1944 okt. 15-én kiválása, könnyű esélyt nyújtott volna a már magyar terü-letre behatolt szovjet világhírodal-mnak, hogy e területen küzdő ki-sebb német seregekről legelőzése után, elerje a Pó völgyét és a svájei határt."

Szálasi államfői szerepének mé-nőségét illetően, mi az alkotmá-nyos és közigazgatási tényezőktől foga-dunk el csupán megállapításokat. Így a pártpolitikába seba nem be-csúszkó Dr. Szemák Jenő kuriai elnöktől, az Országtanács tagjától, Himmler Márton és Salyok Dezső "alkotmányos" fejtörései legfel-jebb az Auspitz Benőkre és a kom-munizmust kiszolgáló hazaárulókra gyakorolhatnak hatást.

Nagybányai vitéz Horthy Miklós törvényellenes fegyverszüneti ki-áltványa törvényes ellenállást vál-tott ki. Volt-e német kényszer, vagy sem a Szálasi javára történt kor-mányzó lemondásban fentiek sze-rint nem döntö. Horthy Miklós, 1944. október 15.-e utáni ténykedé-se éppen a törvénytörés folytán, ex-lex állapothoz tapadt csu-pán. Másrészt egy személy szabad, vagy fenyegetés alatt álló elhatá-rozásával szemben, a nemzet alkot-mányos tényezői, a hadsereg és nép állottak. Egy törvénytöréssel szemben, milliők.

Ha egy alkotmányos tényező az alkotmány ellen cselekszik,

törvénytöréssel) érzelmi hangját kö-veti.

A magyar nép egyébként egy jel-lemi sajátossággal rendelkezik. Sem fegyvertársait, sem azt az ü-gyvet amelyet érbeba szállt, soha cserben nem hagyta.

Végeredményben mindig igaza is volt, mindig hazát is mentett vele. Dobó kapitány is felgyújtatta Eger védelmében annak külvárosát, miké-nt Szálasi idejében a németek felrobbantották a hídnakat. Dobó az oroszok tüdővel szemben is gyűlölt, minden logika és ésszerű-ség ellenére. A Szovjet ellen har-coló Magyarország is gyűlölt vol-na, Németországgal együtt ha a nyugati világ, — az egész világ, nem Sétalint, a sátánt, az ember-ség eddigi legzsilasabb gonoszav-jét pártolja. Nem a nemzetiszocia-lizmus gyűlölt volna, hanem Ma-gyarország.

Ez az ideológiai irányzat 1944. októbertől az összeomlásig, 1945. áprilisáig be sem rendezkedhetett, a koalícióban kormányzott. Ezt a rövid néhány hónapot, Szálasi Fe-renc győzelembe vetett hitével há-torított nemzet, tragikus ére-ményt el nem vesztő heroizmusra jellemerte. Minden kis katona órs, szakszó, százas, Dobó kapitány hangjával indult harcra, vagy vart bevetésre."

"A gyalázatos életnél erőszar-tesen jobb a dicső halál."

Mi még hozzátéhetjük, hogy a Szovjet csorlák gyilkos, szedista, becsutesen uralmával szemben, egy apró mécses fénye, a remény leg-halványabb piétkelése is elég ok, hogy áldozunk, — áldozunk, — áldozunk... Ennek a nemes harc-nak és az azt követő,

esélyekben és lehetőségekben, végtelenül kevesebb reménnyel induló későbbi szabadságharc-nak,

mely próbált Himmler és Salyok kri-tizálni már nem szűri nemcsak ta-nulása van, hanem óriási eredmé-nye is. Kitarítottunk az ősi magyar hagyományok mellett, melyeknek oltárán évszázadokon át sok ártot, nemzeti saopordulásunk 100%-át ál-doztuk.

Ezer esztendőn keresztül mégis megőriztük, megvédjük, a dicső fejfel keresztváz alá hajló, honala-pító őseink örökét

1945 tragédiája után a Szabad-ságharc következtett. A sza-badságharc után újabb harc jön.

és ha el is ehozik, megint újabb. Még akkor is ha Salyok Dezső sa-jnálja a Lánchidat, ha Himmler Már-ton a boszku alantast sántijéről nem

(Folytatás a 12. oldalon) ✓

A törvényesség ügye

Ugy Himmler, mint Salyok, Szá-lasi épelmezőségét kétsébe vonták. Ugy irányú híresmondás, egyáltalán magyar nemzet meggyalázása is.

Nemzet, mely "ártületek" helyez legmagasabb közigazgatási méltóságok-ba. Bosszúálló és személyeskedő hí-reszteléseikkel szemben

Macartney leghatározottabb cáfolata áll a fentebbi idézetek szerint, és mindazok cáfolata, kik Szálasiával valaha is kap-csolatba kerültek.

Ugy Himmler, mint Salyok tagad-ják Szálasi államfői minőségének törvényességét. Külföldi bosszú-állók és a nemzet ellenségeivé nyil-vántított internáltak, alkotmány-, törvény-, és jog-magyarizáció, a vi-lág egyetlen nemzetének fiait sem fogadják el vita alapjául.

Idézzük ellenben a Kuria törvé-nyes elnökének, az országtanács tagjának, Dr. Szemák Jenőnek két-gékvül legantantikusabb megállap-ításait. Azok évekkel ezelőtt az A-merikai Magyar Hang e. new yorki folyóiratban kaptak nyilvánosságot.

"1. Horthy Miklós kormányzó minőségében, a magyar országgyű-lés előzetes hozzájárulása nélkül, a Magyarország ellen hadat viselő szovjetországgal fegyverszüneti tárgyalásokba becsúszkózt az azok eredményeként, mint legfőbb hadbí-r 1944 okt. 15-én rádió útján tovább-ított hadparancsban a magyar

had-seregnek az ellenségeskedések megszüntetésére rendelkezést ad-ta.

2. A kormányzó fegyverletéti proklamációjára az országgyűlésen is képviselőiell bírő nyilaskeresztes párt és a keleti arcvonal bajtársi szövetsége német katonai támoga-tással fegyveres oppozícióba léptek, aminek folytán Horthy Miklós fegy-verszüneti parancsát visszavonta s 1944 okt. 16-án kormányzóti tisztsé-géről lemondott.

3. Az 1937 évi XIX. teikkkel léte-sített országtanács a lemondást 1944 okt. 27-én tudomásul vette, az országgyűléshez a kormányzó tisztsé-g megüresedése tárgyában üzenetet intézett s abban az állam-fői tisztség ideiglenes betöltését javasolta. Az országgyűlés e tárgy-ban törvényt alkotott: 1944 X. teik-ket. Ebben a lemondást törvénybe írtatta s mint a nemzet akaratát 1944 nov. 3.-án ki is hirdette.

4. Horthy Miklósval szemben le-mondásának kieszakolásánál szemé-lyl kényszer — fizikai avagy lelki — amely mint ellenállhatatlan ha-talom akaratú elhatározását befo-lyásolta s ekként a lemondás tényé-nél, mint jogvesztó erő jelentkez-nék: alkalmazásba nem vétették."

"1. ponthoz. Az 1920 évi I. s az 1937 évi teikkék szerint

a kormányzó az országgyűlés hozzájárulása nélkül a háború és béke kérdésében nem hatá-rozhat. Tehát az 1944 okt. 15-én legfelsőbb haduri minősé-gében az országgyűlés tudta és hozzájárulása nélkül az ellen-ségeskedések megszüntetésére kiadott hadparancs az alkot-mány tiltó rendelkezésébe üt-között.

A fegyverszünetkötés nem sui ge-neris jog, amely a "háború" főkér-désétől elküzdülhetne. Így az e-gyerményre kiadott hadparancs is az országgyűlés előzetes jóváha-gyását igényelte."

"A kormányzó bizalmát élvező

MAGYAR

GYORS- ÉS GÉPIRÁST

diktálásra is, (jól olvasható angol írást másolásra) ok-tatás, magyarországi levele-zést, valamint gyerekek fel-ügyeletét a Central Parkban 9-5-ig elvállalja — Sarah Major tárnai c/o Bella Kovach, 330 E. 48 St. 4 A. — New York 17. N. Y.